

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهيم
بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
از آن به که کشور به دشمن دهيم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: کونوت میلنتین - Von Knut Mellenthin

برگردان از: دیپلوم انجنیر نسرین معروفی

۱۳ جون ۲۰۱۶

تا مدت های مدیدی پایانی ندارد

ناتو کاهش نیرو های نظامی را در افغانستان متوقف ساخته و وظایف "مأموریت" را توسعه می دهد.

Foto: Josh Smith/Reuters

قبل از این که این خبر ذریعه رسانه ها به نشر سپرده شود ، به روز پنجشنبه گذشته، یک سخنگوی که اجازه نبود تا نامش تذکر داده شود موضوع را آشکار نمود که:

دولت امریکا می خواهد مأموریت عساکر خود را در افغانستان توسعه بدهد. بارک اوباما این تصمیم را که ممکن است در پیوند با سخنرانی جمعه اش باشد، با امضای دستور نامه جدید مأموریت اعلام داشت.

نیروی نظامی امریکا باید در آینده هم به صورت "متعارف" نیرو های رزمی افغانستان را در زد و خورد ها همراهی کنند در حالی که تا حال فقط در عملیاتی های "واحد های ویژه" محلی مجاز بود. به احتمال زیاد این تصمیم باعث خواهد شد تا قوای هوایی امریکا در آینده در مقایسه با گذشته و زمان فعلی، زیادتیر جهت حمایت و "حفاظت" از قوای زمینی به کار گرفته شود.

سرپرست قوای نظامی در منطقه می تواند از همین لحظه همچنان اقدامات مشترک به همراهی نیرو های عادی افغان را روی دست گیرد، در صورتی که این ستراتیژی نتایج مطلوب در میدان جنگ بار بیاورد. این یک تصور ذهنی انعطاف پذیری است، که در آخرین بیان، اکثر مقامات تصمیم گیرنده می توانند به رؤسای خود اعتماد کنند. قرار ادعای قبلی اوباما، که گویا از آخر سال ۲۰۱۴ قوای امریکا در افغانستان دیگر در عملیات جنگی شرکت نداشتند، بنا بر تصمیم جدید رئیس جمهور، غیر قابل باور و منسوخ قرار داده می شود. در جمله اشتراک کنندگان قوای نظامی ایالت متحده امریکا هم ۲۹۰۰ تن از اعضای "قوای ویژه" است، که تحت عنوان "مبارزه علیه ترور" یک جنگ غیر قابل کنترل را که خارج از ساختار ناتواست، پیش می برند. در زمینه اقدامات و سبک کار آنها به ندرت معلومات داده می شود..

علاوه بر آن عساکر امریکائی به خصوص در اوضاع متشنج همین حالا هم در جنگها شرکت کرده و می کنند. چنانچه عملیات نظامی آنها در سپتمبر ۲۰۱۵ جهت دفاع علیه هجوم طالبان به شهر قندور که واقع در شمال افغانستان است، کاملاً واضح بود.

مأموریت قوای زمینی اضلاع متحده امریکا می تواند هر لحظه به عنوان محرکی جهت پیشبرد حملات هوایی خدمت کند. از قرار معلوم ظاهراً حملات هوایی فقط در مواقع مخصوص اجازه است، لکن این "استثناء" ارتباط دارد به محافظت عساکر خود شان.

از ماه جنوری سال جاری عملیات قوای هوایی امریکا در افغانستان در صورتی که جنگ علیه اعضای سازمان تروریستی "دولت اسلامی" باشد، به طور معمول مجاز است. در سه ماه اول بعد از آزاد شدن مأموریتهای عملیاتی، ۷۰ الی ۸۰ حمله هوایی صورت گرفته اس، هر چند ظاهراً این حملات علیه "ای اس" معطوف بودند.

در زمان فعلی نظر به اعلان رسمی در حیطه مأموریت "حمایت قاطع" قوای خارجی در افغانستان به ۱۲.۸۰۰ که از جمله ۶.۹۰۰ آن از امریکائی می باشد، می رسد. ۲۹۰۰ دیگر عساکر امریکائی برای مقصدی که قبلاً تذکار یافتنی حمایت قاطع نیستند زیرا آنها مأموریت جنگ "علیه ترور" را انجام می دهند. جمعاً تعداد عساکر امریکائی در افغانستان به ۹.۸۰۰ تن می رسد.

اوباما در خزان ۲۰۱۵ اعلام نمود، که این تعداد را در آخر سال جاری به ۵.۵۰۰ نفر تقلیل می دهد. این فقط یک گوشه ای از وعده های قبلی بود که وی گفته بود تا آخر سال ۲۰۱۶ تمام قوای نظامی امریکا به غیر از شماری از چند صد عسکری که جهت حفاظت سفارت امریکا در کابل باقی می مانند، از افغانستان خارج می شوند. در ماه می رؤسای نظامی کشور های ناتو فیصله کردند تا نیرو و تعداد افراد عملیات "حمایت قاطع" را تقلیل ندهند، لکن به موقعیت فعلی در سال ۲۰۱۷ همچنان باقی بمانند. در باره تعداد تقلیل قواء باید بعداً "انعطاف پذیر" و "مبتنی بر شرایط" آنها در صورتی که شرایط اجازه بدهد، تصمیم گرفته شود.

افزوده مترجم:

تا جایی که از مطالعه تاریخ تهاجم جنایتکارانه اضلاع متحده امریکا و شرکاء بر افغانستان بر می آید، این نه اولین باریست که آنها بدون اذعان به شکست ستراتیژیک، ستراتیژی نظامی شان را تغییر می دهند و به یقین نه آخرین بار آن خواهد ماند.

چه تاریخ این یک و نیم دهه اشغال به ما نشان می دهد، که قصر سفید و شرکاء که در اول اعلام نموده بودند، برای انجام مأموریت های شان صرف به یک نیروی ۲۵۰۰ الی ۳۰۰۰ نفره نیازمند اند، همه شاهد بودیم که آنها بدون

اعتراف به شکست ستراتیژیک شان، تعداد اشغالگران را در کشور ما به بیش از ۱۵۰ هزار سرباز و به ده ها هزار نیروی اجبر و مزدوران شکارچی انسان افزایش دادند، جوی هائی از خون جاری ساختند، هست و نیست میهن ما را به بهانه مبارزه با تروریسم به یغما برده نابود نمودند، مگر سرانجام دست از پای درازتر فرار را برقرار ترجیح دادند. اینبار با تجدید قواء باز هم آمادگی دارند تا برای بار چندم بخت شان را بیازمایند، آنچه مسلم است آنها در این تالاب خون تا زمانی در زنجیر خواهند ماند، که خلق افغانستان به مثابه یک پیکر واحد، در مبارزه علیه ارتجاع مذهبی، عوامل استعمار و استعمار امپریالیستی، پایش را در این نبرد دورانساز پیش نماید. همان طوری که در گذشته بار بار تاریخ ثابت نموده، در چنان شرایطی باز هم تاریخ شاهد خواهد شد، که هیچ یک از این تغییرات در ستراتیژی نظامی، نه تنها آنها را از تالاب خونی که به وجود آورده اند، بیرون نخواهد کشید، بلکه به مانند اسلاف جنایتکار و تجاوزگر شان، همه را در آن تالاب خون غرق خواهد نمود.

ن. م.